

**WETENSCHAPPELIJK COMITE
VAN HET FEDERAAL AGENTSCHAP VOOR DE VEILIGHEID
VAN DE VOEDSELKETEN**

ADVIES 31-2009

Betreft : Meldingsplicht in de voedselketen in het kader van het wetenschappelijk onderzoek (dossier Sci Com 2007/45: eigen initiatief)

Advies gevalideerd door het Wetenschappelijk Comité op 9 oktober 2009

Samenvatting

Het Wetenschappelijk Comité heeft op eigen initiatief een dossier opgestart naar aanleiding van de problematiek die zich stelt tussen enerzijds de strikte toepassing van de procedure van de meldingsplicht in de voedselketen en anderzijds het opzetten en uitvoeren van wetenschappelijk onderzoek in de voedselketen.

Het principe van de meldingsplicht in de voedselketen wordt ten volle ondersteund door het Wetenschappelijk Comité. Evenwel werd nota genomen van een aantal belangrijke knelpunten waarmee de uitvoerders van wetenschappelijk onderzoek in de voedselketen geconfronteerd worden en die te maken hebben met de strikte toepassing van de meldingsprocedure.

Het Wetenschappelijk Comité stelt voor om binnen het Agentschap een centraal meldpunt voor wetenschappelijk onderzoek op te richten en wettelijk de mogelijkheid te voorzien voor onderzoekers om een afwijking op de meldingsplicht aan te vragen.

Het Wetenschappelijk Comité stelt tenslotte voor dat het Agentschap een goede communicatie zou verzorgen naar de wetenschappelijke wereld over de modaliteiten van de meldingsplicht.

Summary

Advice 31-2009 of the Scientific Committee of the FASFC on mandatory notification in the food chain within the framework of scientific research

The Scientific Committee has initiated, on its own initiative, a dossier as a result of the issue, on one hand, of the meticulous application of the procedure of mandatory notification in the food chain and, on the other hand, the preparation and execution of scientific research in the food chain.

The principle of mandatory notification in the food chain is fully supported by the Scientific Committee. Nevertheless, a number of important bottlenecks were taken into consideration at which researchers in the food chain are faced and which are related to the meticulous application of the notification procedure.

The Scientific Committee proposes to establish, within the Agency, a central reporting office for scientific research and to legally provide the possibility for researchers to introduce a demand to deviate from the mandatory notification.

After all, the Scientific Committee proposes that the Agency would establish a good communication with the scientific world about the notification modalities.

Sleutelwoorden

Meldingsplicht - Wetenschappelijk onderzoek

1. Referentietermen

1.1. Uitgangspunt en algemene problematiek

Dit eigen initiatief dossier is opgestart naar aanleiding van de problematiek die zich stelt tussen enerzijds de strikte toepassing van de procedure van de meldingsplicht in de voedselketen en anderzijds het opzetten en uitvoeren van wetenschappelijk onderzoek in de voedselketen.

De wettelijke basis voor de meldingsplicht in de voedselketen is beschreven in:

- **het koninklijk besluit van 14 november 2003 betreffende autocontrole, meldingsplicht en traceerbaarheid.** Art. 8. §1 voorziet in een meldingsplicht voor elke exploitant die van mening is of redenen heeft om aan te nemen dat een product schadelijk kan zijn voor de gezondheid van mens, dier of plant. Art 8. §1 2de lid bepaalt dat deze meldingsplicht ook geldt voor elk laboratorium, inspectie- of certificeringsorganisme of elke beroepsbeoefenaar die sanitair toezicht houdt op de veehouderijen dat redenen heeft om aan te nemen dat een in de handel gebracht product niet beantwoordt aan de voedselveiligheidsvoorschriften.

De basis van dit KB was de Europese Verordening 178/2002 die o.a. tot bedoeling had de exploitanten van levensmiddelenbedrijven de verplichting op te leggen om voor de gezondheid schadelijke producten uit de handel te nemen en daarvan melding te doen aan de bevoegde autoriteiten. In België werd deze meldingsplicht uitgebreid naar elke exploitant en naar elk laboratorium.

- **het ministerieel besluit van 22 januari 2004 betreffende de modaliteiten voor de meldingsplicht in de voedselketen.** Hierin zijn de praktische modaliteiten van de melding opgenomen (o.a.: aan de provinciale controle-eenheid, via een speciaal meldingsformulier voor bedrijven, voor exploitanten van de primaire plantaardige productie, voor exploitanten van de primaire dierlijke productie of de dierenarts). De meldingsplicht door de laboratoria wordt als voldaan beschouwd als deze over het bewijs beschikken dat de meldingsplicht reeds uitgevoerd werd volgens de modaliteiten beschreven in dit besluit.

Het uitvoeren van wetenschappelijk onderzoek met betrekking tot de voedselketen veronderstelt een gemakkelijke toegang tot de bedrijven en de producten. Deze toegang is vaak gebaseerd op een vrijwillige samenwerking en op een vertrouwensrelatie tussen de onderzoeker en de operator in de voedselketen.

In het kader van het uitvoeren van wetenschappelijke onderzoeksprojecten schrikken de wetenschappers maar ook de operatoren terug voor de strikte toepassing van de meldingsprocedure zoals voorzien is in het ministerieel besluit van 22 januari 2004 en voor de maatregelen die daaruit kunnen volgen. De operatoren zijn daardoor minder geneigd om medewerking te verlenen aan het wetenschappelijk onderzoek.

Het gevolg is dat zowel de wetenschappers als het Agentschap hierdoor een belangrijke bron van informatie dreigen te verliezen waardoor de wetgeving gedeeltelijk haar beoogde doel misloopt en het beleid minder pro-actief kan tewerk gaan.

1.2. Toepassingsgebied

In het kader van dit advies geldt het volgende toepassingsgebied voor wetenschappelijk onderzoek: deze onderzoeksactiviteiten met betrekking tot de voedselketen die uitgevoerd worden buiten het kader van de officiële monitoring en controleprogramma's van het Agentschap en de autocontrole.

Het gaat dus vooral om wetenschappelijk onderzoek in het kader van extern gefinancierde projecten, maar ook om onderzoeksactiviteiten gefinancierd door de onderzoeksinstituten of universiteiten zelf en doctoraatsonderzoek.

Het gaat niet over wetenschappelijk onderzoek uitgevoerd in opdracht van industriële bedrijven of sectoren.

1.3. Wettelijke context en geconsulteerde officiële documenten

- Koninklijk besluit van 14 november 2003 betreffende autocontrole, meldingsplicht en traceerbaarheid in de voedselketen
- Ministerieel besluit van 22 januari 2004 betreffende de modaliteiten voor de meldingsplicht in de voedselketen
- Nota BP/LABO/171139 van het Bestuur Laboratoria van 28 juni 2007 aan de nationale referentielaboratoria en de erkende laboratoria in verband met meldingsplicht.
- Document FAVV "Meldingsplicht & Meldingslimieten" – versie 5 van 12 juni 2008. Richtsnoer in het kader van het ministerieel besluit van 22 januari 2004 betreffende de modaliteiten voor de meldingsplicht in de voedselketen

Overwegende de besprekingen tijdens de werkgroepvergaderingen van 8 augustus 2008, 26 november 2008, 15 april 2009 en 8 juni 2009 en de plenaire zitting van 11 september 2009 en 9 oktober 2009

geeft het Wetenschappelijk Comité het volgende advies :

2. Inleiding

Enerzijds is, in het kader van de controle van de veiligheid van de voedselketen, de meldingsplicht van cruciaal belang teneinde het Agentschap in de mogelijkheid te stellen zich te informeren over de veiligheid van de producten die in de handel worden gebracht en toe te laten de gepaste acties te ondernemen. Dit besluit werd destijds opgesteld vanuit het oogpunt van de maximale bescherming van de belangen van de consument. Het principe van de meldingsplicht in de voedselketen wordt ten volle ondersteund door het Wetenschappelijk Comité.

Anderzijds speelt het wetenschappelijk onderzoek een cruciale rol bij de identificatie en de karakterisering van (nieuwe) gevaren in de voedselketen en bij de kennisoverdracht hierover naar de wetenschappelijke wereld, naar het beleid en naar de burger.

3. Knelpunten ervaren door de wetenschappelijke wereld met betrekking tot de meldingsplicht

De besluiten met betrekking tot de meldingsplicht zijn uitgewerkt in het kader van het bewaken van de veiligheid van de producten die in de handel komen en in het kader van autocontrole en van de door de overheid georganiseerde controleprogramma's. Bij de opstelling van deze besluiten werd geen speciale aandacht besteed aan de eigenheid van het wetenschappelijk onderzoek. De huidige wetgeving maakt immers geen onderscheid tussen

de algemene meldingsplicht, zoals deze bedoeld was voor de operatoren en de laboratoria en de meldingsplicht in het kader van het uitvoeren van wetenschappelijk onderzoek.

Het Wetenschappelijk Comité ondersteunt een aantal knelpunten die worden ervaren door de wetenschappelijke wereld bij de toepassing van de meldingsplicht:

- 3.1. De organisatie en uitvoering van wetenschappelijke onderzoeksprojecten is vaak niet in lijn met de procedure van de meldingsplicht. Zo worden bvb. stalen niet noodzakelijk onmiddellijk na de monstername onderzocht of worden nog niet-geaccrediteerde monstername- en analysemethodes toegepast, enz.... Hierdoor komen onderzoekers procedureel in moeilijkheden als zij niet-conforme resultaten melden aan het Agentschap. De werking van het onderzoekslaboratorium kan hierdoor (onterecht) in een negatief daglicht komen.
- 3.2. De huidige meldingsprocedure voorziet in een niet-gecentraliseerde melding aan de provinciale controle-eenheid van het Agentschap. De daaruit volgende corrigerende maatregelen zijn, in het kader van meldingen met betrekking tot resultaten bekomen uit wetenschappelijk onderzoek, niet noodzakelijk geharmoniseerd.
- 3.3. De strikte interpretatie van de wetgeving op de modaliteiten van de meldingsplicht kan leiden, in het kader van het wetenschappelijk onderzoek, tot aberrante situaties zoals melding over producten die niet in de handel zijn gekomen of die reeds lang uit de handel zijn verdwenen, melding over monsters genomen in de omgeving van de primaire productie of van levensmiddelen, of over producten die niet geconsumeerd worden, ...
- 3.4. De strikte toepassing van de wetgeving op de modaliteiten van de meldingsplicht in het kader van het wetenschappelijk onderzoek kan leiden tot frustratie bij operatoren die al of niet vrijwillig deelnemen aan dit onderzoek en die zich geconfronteerd zien met corrigerende maatregelen. Er bestaat hierdoor de vrees dat, op termijn, de onderzoekers geen of zeer beperkte toegang zullen krijgen tot de operatoren en dat daardoor de onderzoekswereld maar indirect ook de overheid, van een belangrijke informatiebron zullen afgesneden worden. Dit zou vooral het geval kunnen zijn voor epidemiologisch onderzoek, risicofactoren onderzoek en voor het opsporen van opkomende of heropkomende gevaren..
- 3.5. Het wetenschappelijk onderzoek vervult een essentiële rol ter verhoging van de nieuwe kennis over de gevaren (gevaar karakterisatie), ter ontwikkeling van nieuwe detectiemethoden ter opsporing en ter identificatie van gevaren in de voedselketen (gevaaridentificatie) en ter interpretatie van de risico's die daarmee gepaard gaan (risico karakterisatie). Het bemoeilijken van deze belangrijke maatschappelijke opdracht door een te strikte toepassing van de huidige wetgeving op de meldingsplicht kan op termijn de positie van onze Belgische onderzoekslaboratoria en in het algemeen de nationale voedselveiligheid negatief beïnvloeden.
- 3.6. De strikte toepassing van de huidige wetgeving op de modaliteiten van de meldingsplicht in het kader van het wetenschappelijk onderzoek kan leiden tot een verstoring van de vertrouwensrelatie tussen de onderzoekslaboratoria en de operator op wiens monsters het onderzoek betrekking heeft. Dit kan bovendien uitmonden in deloyale concurrentie door buitenlandse laboratoria die niet onderworpen zijn aan de meldingsplicht.
- 3.7. De toegang tot de producten van de operator in de voedselketen door het onderzoekslaboratorium wordt vaak contractueel vastgelegd waarbij de vertrouwelijkheid van onderzoeksresultaten en de privacy van de operator een belangrijk onderdeel vormen. Deze bepalingen zijn in tegenspraak tot de meldingsplicht. Revisie van de onderzoekscontracten met in acht name van de wettelijk bepaalde meldingsplicht dringt zich op.

- 3.8. De academische wereld vreest dat in bepaalde omstandigheden de meldingsplicht de wetenschappelijke vrijheid tot publicatie kan in de weg staan.
- 3.9. Wetenschappelijk onderzoek op Europees niveau wordt vaak uitgevoerd in consortia met internationale onderzoeksgroepen. Belgische onderzoekers zien zich benadeeld door de meldingsplicht, die niet geldt voor buitenlandse onderzoekslaboratoria.
- 3.10. De wetenschappers wensen niet te verzeilen in een situatie dat aan bepaalde onderzoeksprojecten een lange onderhandelingsprocedure dient vooraf te gaan met het Agentschap over de modaliteiten van de meldingsplicht en de beleidsmaatregelen vooraleer met het onderzoeksproject daadwerkelijk kan gestart worden.

4. Voorstel

Om tegemoet te komen aan bovenstaande knelpunten geformuleerd door de wetenschappelijke wereld en om te beantwoorden aan de essentie van de opdracht van het Agentschap, met name te waken over de veiligheid van de voedselketen, stelt het Wetenschappelijk Comité voor:

- dat binnen het Agentschap een centraal meldpunt voor wetenschappelijk onderzoek zou opgericht worden,
- dat de wetgeving zou aangepast worden om een afwijking op de klassieke meldingsplicht mogelijk te maken voor wetenschappelijk onderzoek.

Concreet worden volgende voorstellen geformuleerd die als één geheel dienen beschouwd te worden.

4.1. Voorstel tot het oprichten van een centraal meldpunt voor wetenschappelijk onderzoek

Door de oprichting van een centraal meldpunt voor wetenschappelijk onderzoek bij het Agentschap wordt aan de wetenschappelijke wereld een uniek loket aangereikt om in overleg te treden met de overheid en om informatie uit te wisselen over de resultaten van het onderzoek.

Dit centraal meldpunt heeft als opdracht:

- om, vóór hun aanvang, te beoordelen of wetenschappelijke onderzoeksprojecten in aanmerking komen voor een versoepelde melding (afhankelijk van de onderzoeksinstelling, van het type onderzoek (zie definitie), van het toepassingsgebied),
- resultaten van wetenschappelijk onderzoek, die periodiek worden overgemaakt tijdens de duur van het project, in ontvangst te nemen en strategische informatie voor het beleid over te maken aan de operationele diensten,
- de risico-evaluatie op niet-conforme resultaten, uitgevoerd door de onderzoekers, te valideren en hierover advies te geven aan de risicobeheerders die desgevallend corrigerende maatregelen kunnen instellen.

4.2. Voorstel tot het wettelijk voorzien in de mogelijkheid tot het aanvragen van een afwijking op de meldingsplicht.

Het Wetenschappelijk Comité pleit ervoor dat wettelijk zou voorzien worden in de mogelijkheid tot het aanvragen van een afwijking (derogatie) op de klassieke meldingsplicht.

Dit zou als volgt kunnen geformuleerd worden:

“In het kader van een wetenschappelijk onderzoeksproject kan een Belgische universiteit, hogeschool of wetenschappelijke instelling een afwijking op de meldingsplicht aanvragen bij het Agentschap”.

Het Wetenschappelijk Comité stelt voor deze tekst op te nemen in het koninklijk besluit van 14 november 2003 betreffende autocontrole, meldingsplicht en traceerbaarheid in de voedselketen (ter hoogte van hoofdstuk IV – Meldingsplicht – Art. 8. §1 – na het 2de lid.

4.3. Voorstel voor definiëring van een wetenschappelijk onderzoeksproject:

Het Wetenschappelijk Comité stelt voor een wetenschappelijk onderzoeksproject als volgt te definiëren:

“oorspronkelijk en creatief onderzoekswerk, om aan de hand van hypothesen en theorieën, nieuwe kennis te verkrijgen die gericht is op een specifieke doelstelling teneinde fenomenen te verklaren of nieuwe toepassingen te ontwikkelen in verband met een product of een thema dat behoort tot de bevoegdheid van het Agentschap. Het wetenschappelijk onderzoeksproject wordt uitgevoerd op basis van een overeenkomst en is gekenmerkt door een begin- en einddatum, een verantwoordelijke en een heldere programmabeschrijving waarin de doelstellingen van het onderzoek zijn in opgenomen.”

4.4. Voorstel voor het opstellen van een positieve lijst van onderzoeksinstellingen die in aanmerking komen om een afwijking op de meldingsplicht aan te vragen

De mogelijkheid tot het aanvragen van een afwijking op de meldingsplicht is enkel bestemd voor de wetenschappelijke onderzoeksweld. Omdat deze niet eenvormig te identificeren is stelt het Wetenschappelijk Comité voor te werken met een positieve lijst van onderzoeksinstellingen die in aanmerking komen om een afwijking op de meldingsplicht aan te vragen.

Een aantal instellingen komen omwille van hun aard automatisch in aanmerking voor het aanvragen van een afwijking op de meldingsplicht in het kader van het uitvoeren van een wetenschappelijk onderzoeksproject met name:

- alle Belgische universiteiten
- alle Belgische hogescholen
- de wetenschappelijke instellingen die afhangen van de FOD Volksgezondheid (CODA, WIV)
- CRA-W
- ILVO

Andere instellingen die erkend zijn als wetenschappelijke instelling door een federale of regionale overheid, kunnen een aanvraag indienen bij het Agentschap om opgenomen te worden op deze positieve lijst.

4.5. Voorstel tot het uitwerken van een verklarende dienstnota

Het Wetenschappelijk Comité stelt voor dat de modaliteiten van het aanvragen en het toekennen van een afwijking op de meldingsplicht verder zouden beschreven worden in een dienstnota. Deze dient gebaseerd te worden op de beslissingstabellen in bijlage:

- beslissingstabel V6A-NL voor de onderzoeker teneinde na te gaan of zijn wetenschappelijk onderzoeksproject in aanmerking komt voor het aanvragen van een afwijking op de klassieke meldingsplicht
- beslissingstabel V6B-NL voor het Agentschap voor het toekennen van een afwijking op de klassieke meldplicht
- beslissingstabel V6C-NL voor het Agentschap voor het vastleggen van de toepassingsmodaliteiten van de afwijking op de klassieke meldingsplicht in het kader van wetenschappelijk onderzoek.

4.6. Werking van het centraal meldpunt voor wetenschappelijk onderzoek

Het centraal meldpunt dient laag-drempelig te zijn en eenvoudige administratieve procedures te hanteren zodat onderzoekers niet belemmerd worden bij het inschrijven op regionale, nationale of internationale onderzoekscalls.

Een aanvraag tot afwijking op de meldingsplicht dient binnen een redelijke termijn (bvb 1 maand) te worden behandeld zonet volgt de automatische goedkeuring. Een weigering van toekenning van een afwijking op de klassieke meldingsplicht wordt gemotiveerd en de mogelijkheid wordt voorzien tot het in beroep gaan tegen deze beslissing.

Op basis van de beslissingstabellen (zie bijlagen) kan uitgemaakt worden of wetenschappelijk onderzoek in aanmerking kan komen voor het aanvragen van een afwijking op de meldingsplicht.

De toelating tot afwijking ontheft de wetenschapper van de verplichting om de procedure van klassieke meldingsplicht te volgen. Resultaten van het project worden op periodieke basis overgemaakt aan het centraal meldpunt. De resultaten van, voor de meldingsplicht, risicovolle onderzoeksprojecten dienen vooral beschouwd te worden als een bron van informatie voor het Agentschap voor het bepalen van haar toekomstig controlebeleid.

4.7. Communicatie

De provinciale controle-eenheden worden door het hoofdbestuur van het Agentschap op de hoogte gebracht van de door de uitvoerders van het wetenschappelijk onderzoeksproject bekomen versoepelde meldingsmodaliteiten.

Het Agentschap stelt de Belgische onderzoekswereld op de hoogte van de meldingsplicht en van de mogelijkheden tot aanvragen van een afwijking hierop.

5. **Conclusie**

Het Wetenschappelijk Comité heeft op eigen initiatief een dossier opgestart naar aanleiding van de problematiek die zich stelt tussen enerzijds de strikte toepassing van de procedure van de meldingsplicht in de voedselketen en anderzijds het opzetten en uitvoeren van wetenschappelijk onderzoek in de voedselketen.

Het principe van de meldingsplicht in de voedselketen wordt ten volle ondersteund door het Wetenschappelijk Comité. Evenwel werd nota genomen van een aantal belangrijke knelpunten waarmee de uitvoerders van wetenschappelijk onderzoek in de voedselketen geconfronteerd worden en die te maken hebben met de strikte toepassing van de meldingsprocedure.

Het Wetenschappelijk Comité stelt voor om binnen het Agentschap een centraal meldpunt voor wetenschappelijk onderzoek op te richten en wettelijk de mogelijkheid te voorzien voor onderzoekers om een afwijking op de meldingsplicht aan te vragen.

Het Wetenschappelijk Comité stelt tenslotte voor dat het Agentschap een goede communicatie zou verzorgen naar de wetenschappelijke wereld over de modaliteiten van de meldingsplicht.

Voor het Wetenschappelijk Comité,
De Voorzitter

Prof. Dr. Ir. André Huyghebaert

Brussel, 30 oktober 2009

Bijlagen

Beslissingstabel V6A-NL voor de onderzoeker teneinde na te gaan of zijn wetenschappelijk onderzoeksproject in aanmerking komt voor het aanvragen van een afwijking op de klassieke meldingsplicht

Beslissingstabel V6B-NL voor het Agentschap voor het toekennen van een afwijking op de klassieke meldplicht

Beslissingstabel V6C-NL voor het Agentschap voor het vastleggen van de toepassingsmodaliteiten van de afwijking op de klassieke meldingsplicht in het kader van wetenschappelijk onderzoek.

Referenties

/

Leden van het Wetenschappelijk Comité

Het Wetenschappelijk Comité is samengesteld uit de volgende leden :

D. Berkvens, C. Bragard, E. Daeseleire, L. De Zutter, P. Delahaut, K. Dewettinck, J. Dewulf, K. Dierick, L. Herman, A. Huyghebaert, H. Imberechts, P. Lheureux, G. Maghuin-Rogister, L. Pussemier, C. Saegerman, B. Schiffers, E. Thiry, M. Uyttendaele, T. van den Berg, C. Van Peteghem, G. Vansant.

Onverenigbaarheid

In dit dossier zijn nagenoeg alle leden van het Wetenschappelijk Comité en van de werkgroep, uitgezonderd deze die niet meer in actieve dienst zijn (A. Huyghebaert, G. Maghuin-Rogister, J. Van Hoof) betrokken partij en dit omwille van het feit dat ze wetenschappelijk onderzoek verrichten via hun laboratorium in de voedselketen. De betrokkenheid van deze personen wordt niet aanzien als een onverenigbaarheid gezien de algemene natuur van dit advies.

Dankbetuiging

Het Wetenschappelijk Comité dankt het wetenschappelijk secretariaat en de leden van de werkgroep voor de voorbereiding van het ontwerpadvies. De werkgroep was samengesteld uit :

Leden Wetenschappelijk Comité

A. Huyghebaert, C. Van Peteghem, Ph. Delahaut, L. Herman, K. Dierick, K. Dewettinck, G. Maghuin-Rogister, H. Imberechts, L. Pussemier

Externe experts

J. Van Hoof (ex UGent), G. Daube (ULg), V. Baeten (FSAGx)

Wettelijk kader van het advies

Wet van 4 februari 2000 houdende oprichting van het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen, inzonderheid artikel 8 ;

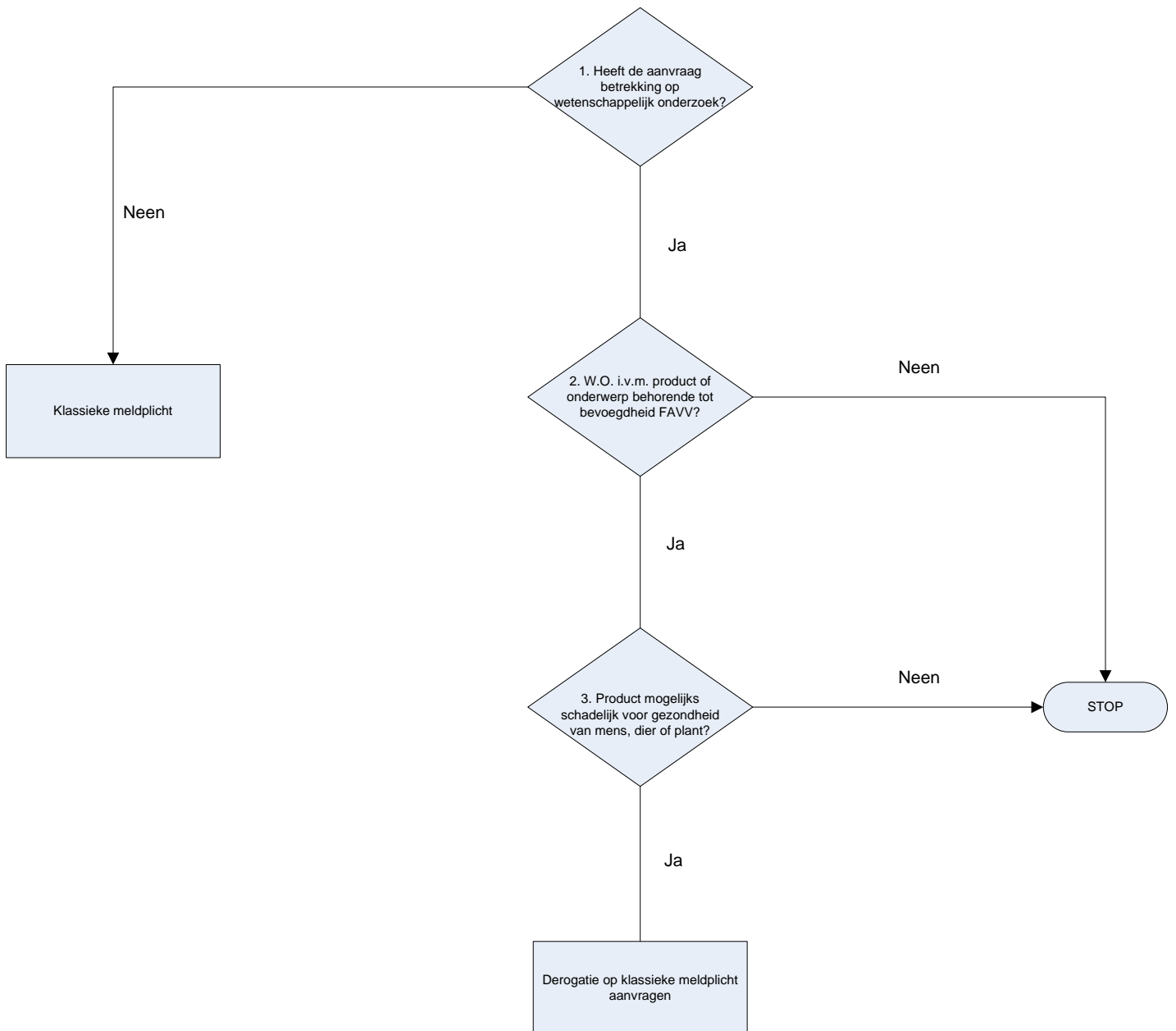
Koninklijk besluit van 19 mei 2000 betreffende de samenstelling en de werkwijze van het Wetenschappelijk Comité ingesteld bij het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen;

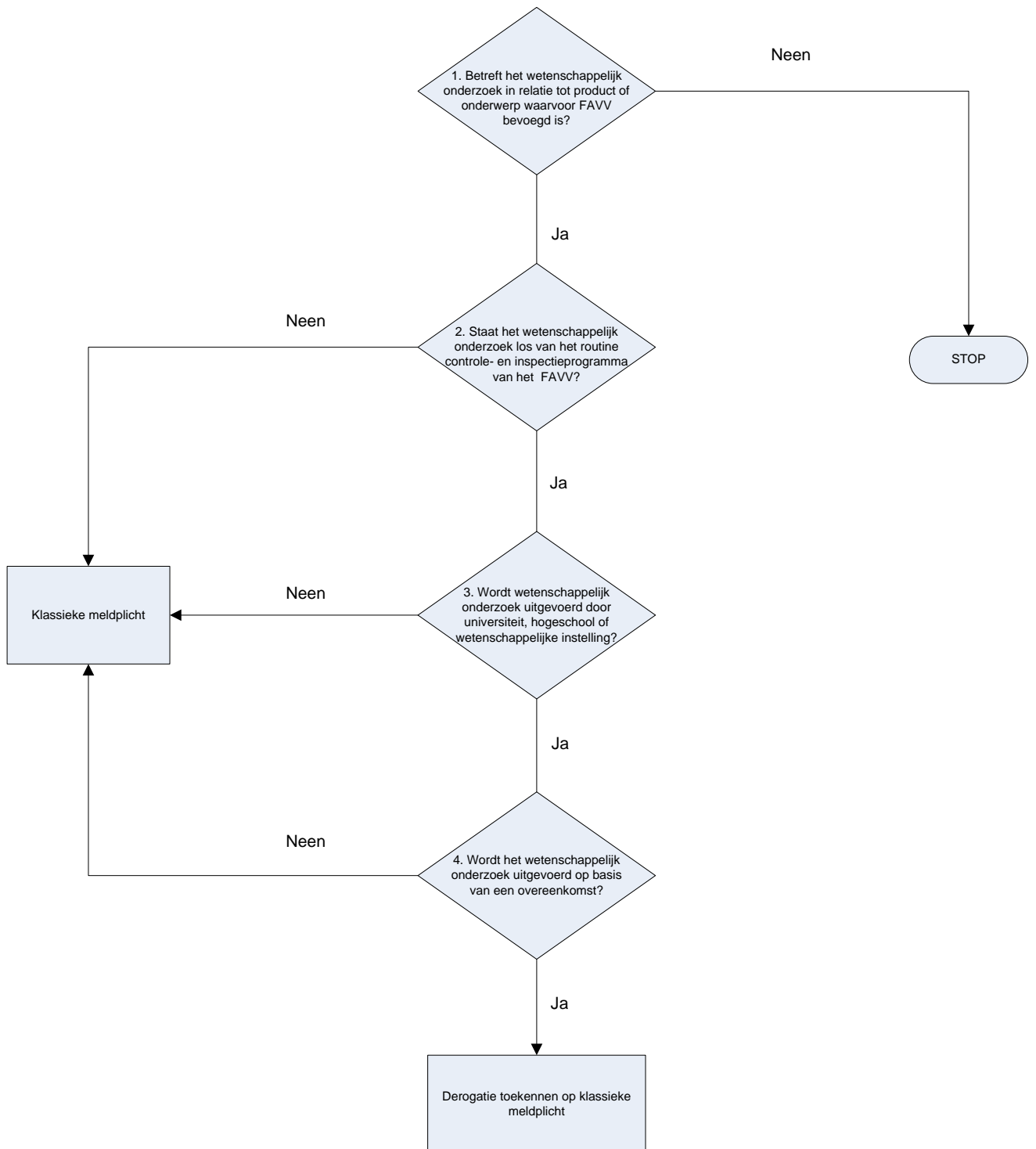
Huishoudelijk reglement bedoeld in artikel 3 van het koninklijk besluit van 19 mei 2000 betreffende de samenstelling en de werkwijze van het Wetenschappelijk Comité ingesteld bij het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen, goedgekeurd door de Minister op 27 maart 2006.

Disclaimer

Het Wetenschappelijk Comité behoudt zich, te allen tijde, het recht voor dit advies te wijzigen indien nieuwe informatie en gegevens ter beschikking komen na de publicatie van deze versie.

Beslissingstabel voor onderzoeker teneinde na te gaan of zijn wetenschappelijk onderzoek in aanmerking komt voor het aanvragen van een derogatie op de klassieke meldplicht (V6A-NL van 11/06/09)

Beslissingstabel voor FAVV voor het vastleggen van de toepassingsmodaliteiten van de derogatie op de klassieke meldplicht in het kader van wetenschappelijk onderzoek (V6C-NL van 11/06/09)

